

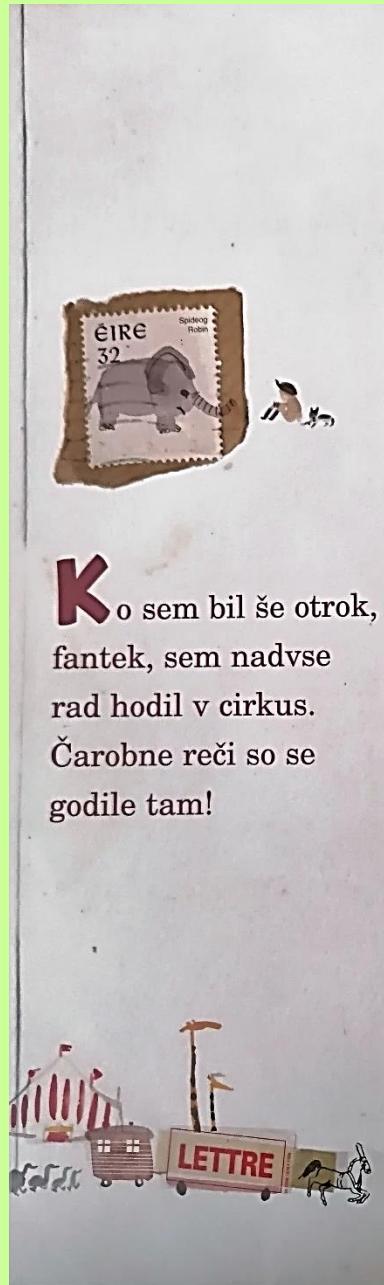
Jorge Bucay

PRIKLENJENI **SLON**

Ilustriral Gusti

1. = K.F. (1.r.)

2. = N.P. (2. r.)

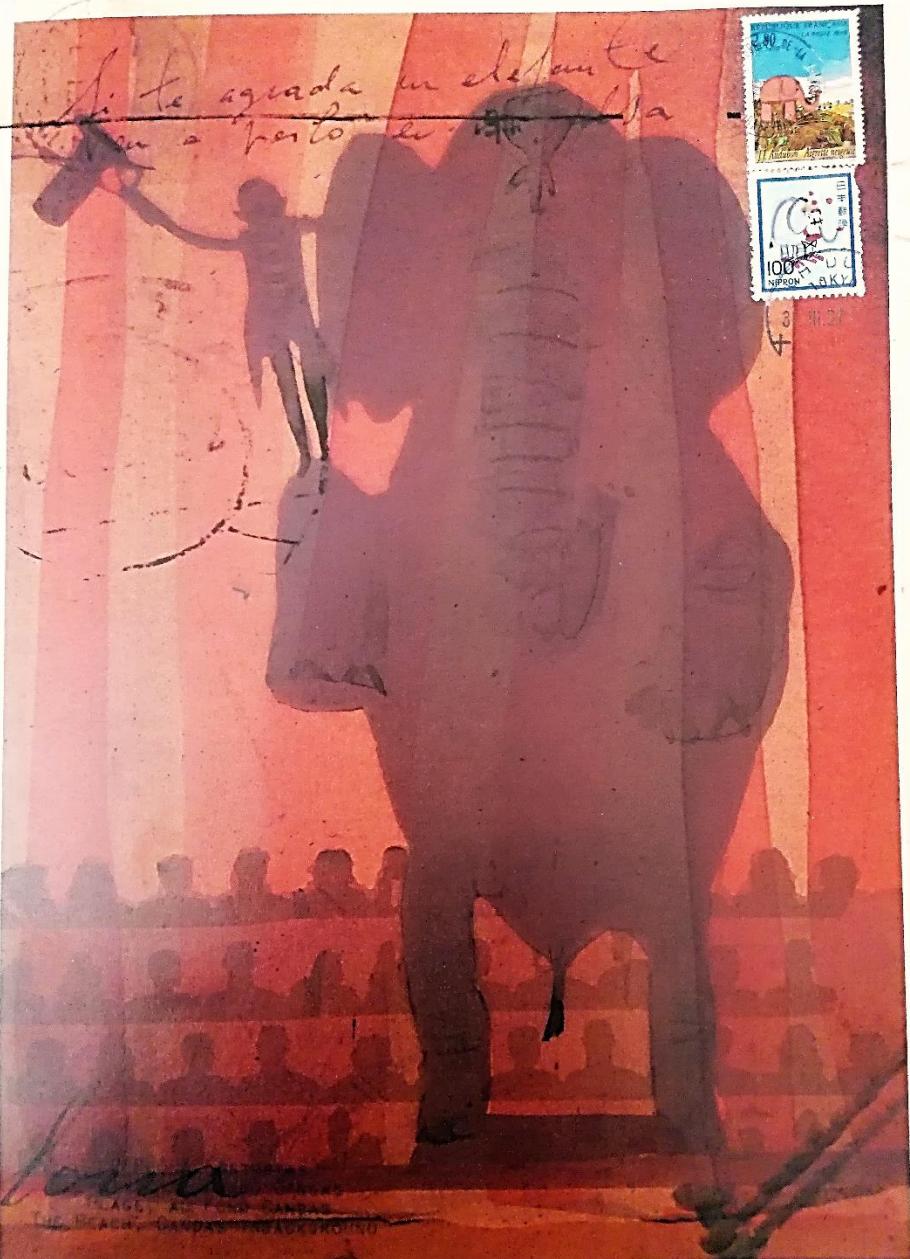

3. = N.Š. (2. r.)

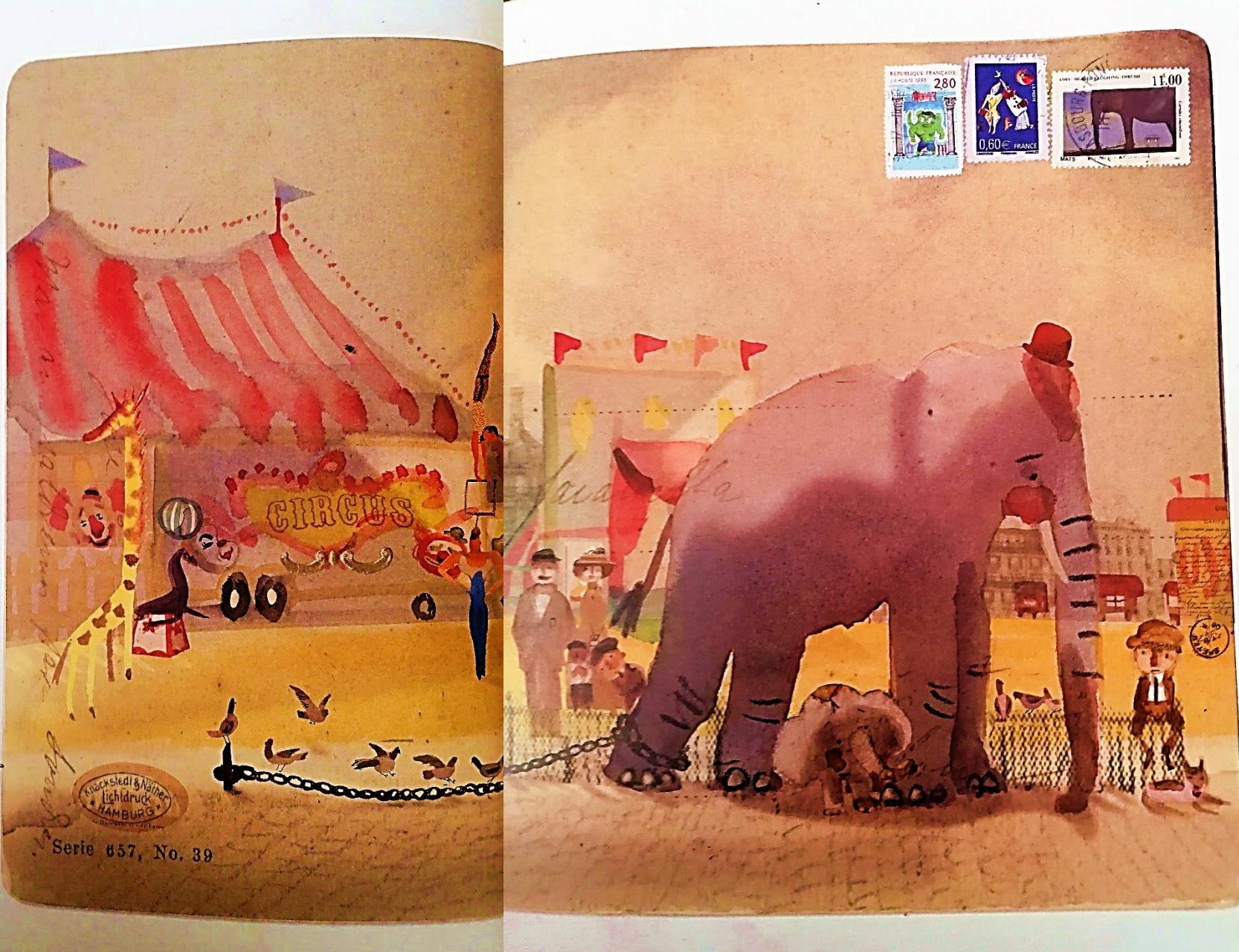

In kaj šele predstava!
V cirkusu je bilo vse čudovito
in sijajno. Od sreče sem
vztrepetal, ko je v arenou
stopil slon. Bil je velik.
Bil je močan. Bil je tudi
neverjetno spreten.

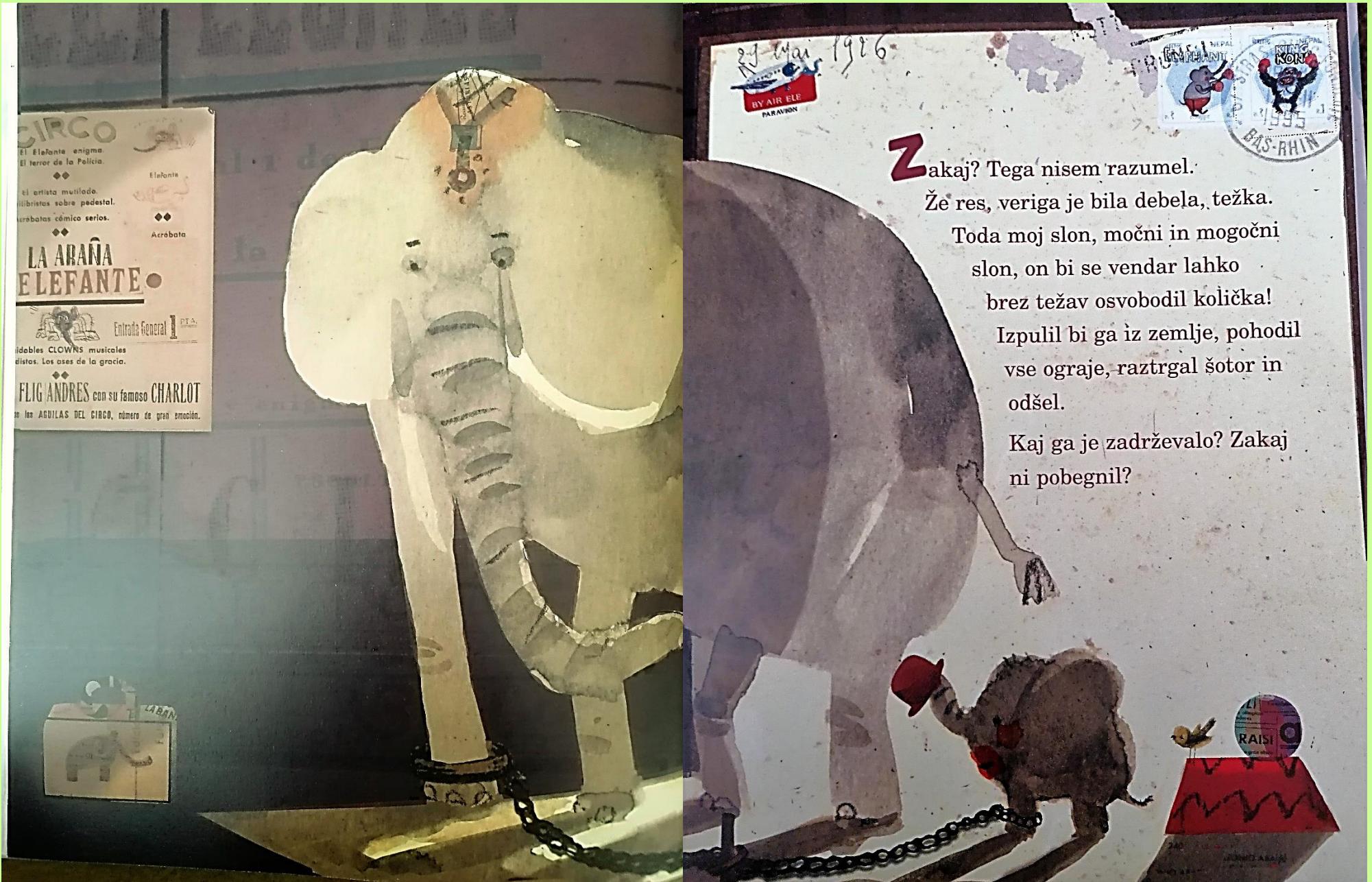
Videl sem – saj ni bilo mogoče spregledati –
da lahko tako mogočna žival z enim samim
sunkom izruje drevo iz zemelje. Zakaj torej ...?

Začudeno
sem gledal.
Po vsaki
predstavi je
pristopil suh
in zanikrn
cirkuški
delavec in je
slona z verigo
priklenil na
količek, zabit
v tla.

5. = K.L.Ž. (2. r.)

6. = A.Z. (2. r.)

Star sem bil pet, šest let.
Še sem verjel, da odrasli
vedo vse.

Vprašal sem mamo,
očeta, učitelja, zakaj slon
kar ostane.

Razložili so mi,
da slon ne pobegne,
ker je udomačen.

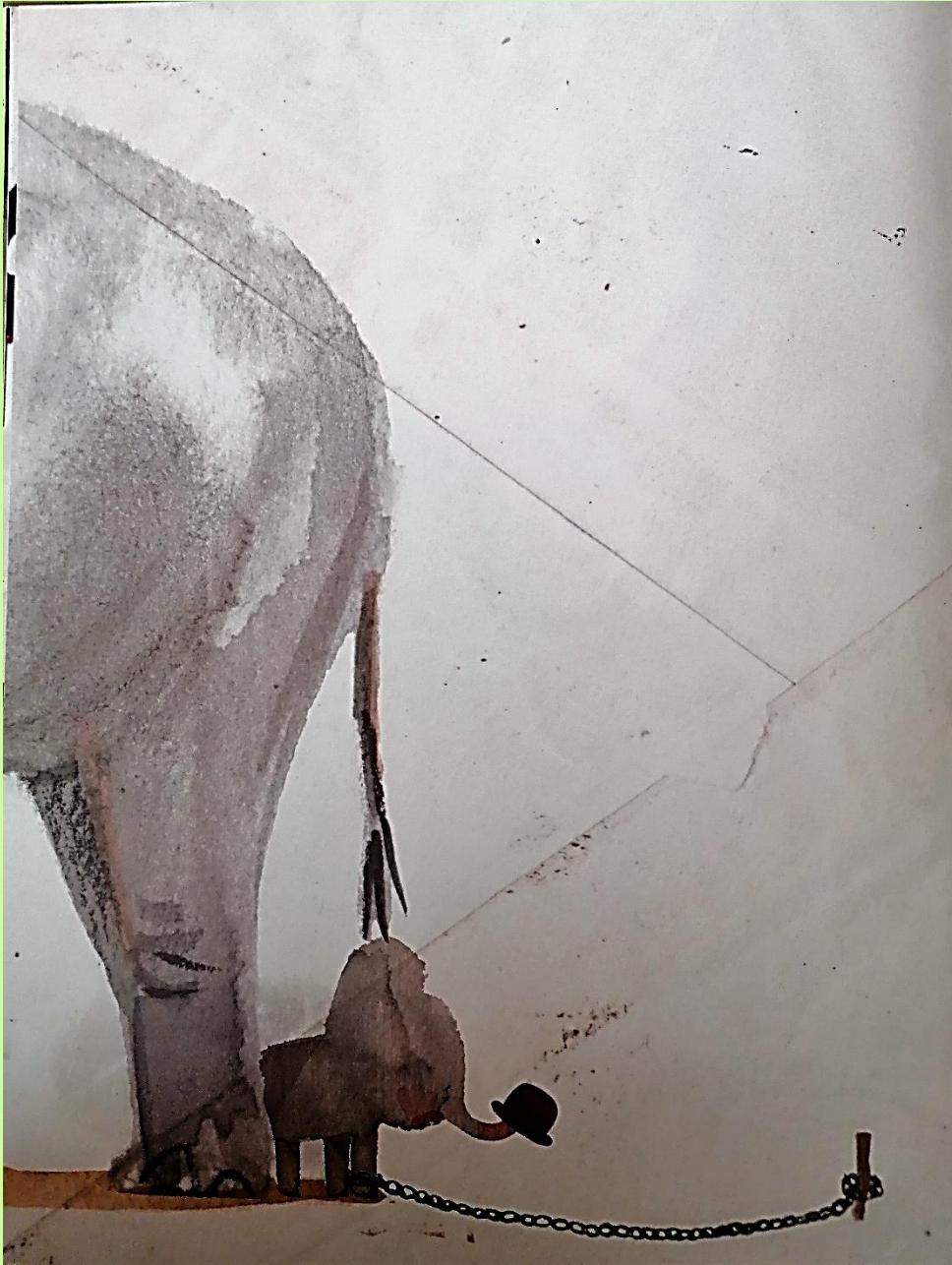
Seveda sem takoj
vprašal, tako kot bi
tudi ti: »Zakaj pa je
priklenjen, če je
udomačen in ne bo
pobegnil?«

Odrasli mi niso
znali odgovoriti.

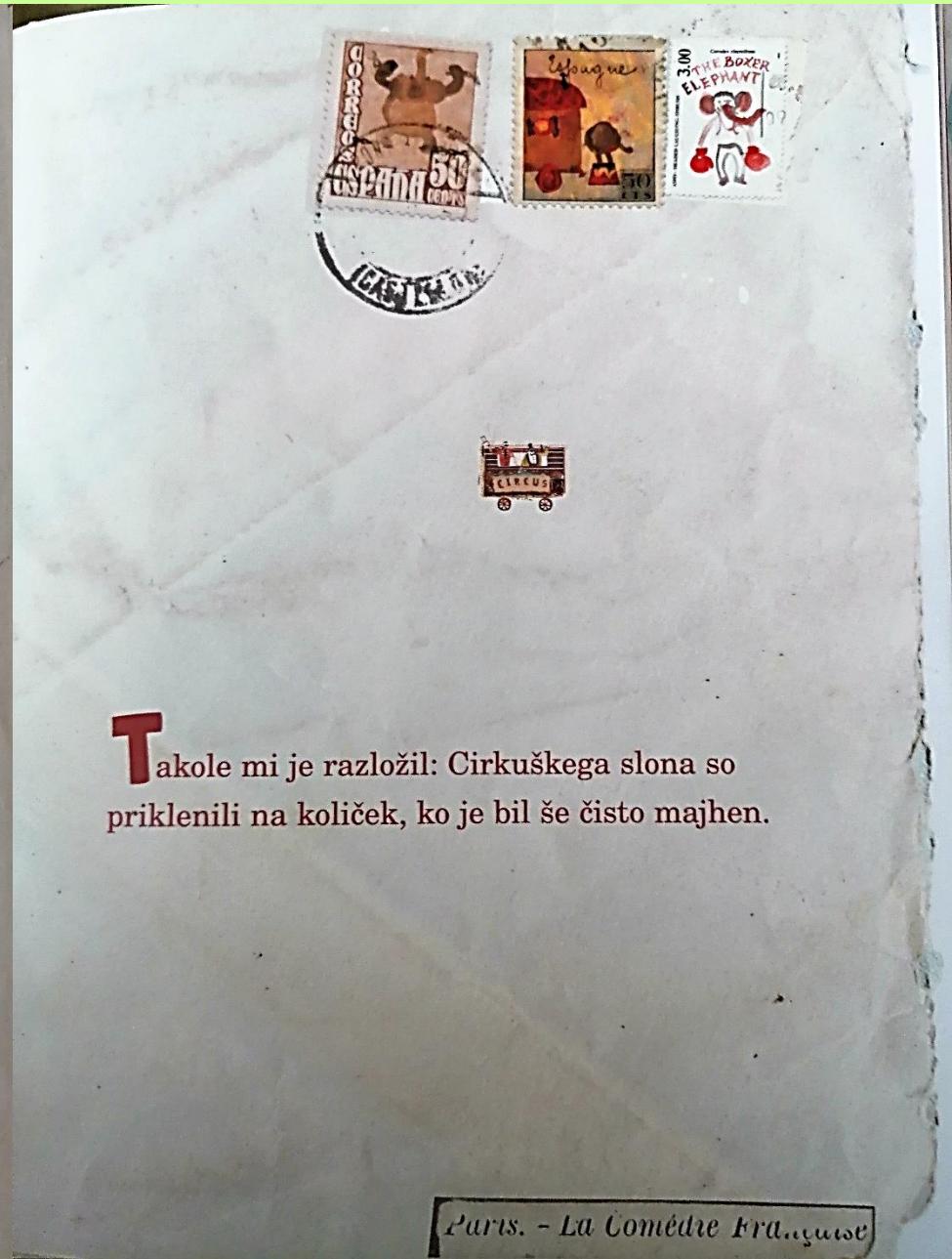

8. = L.N. (2. r.)

9. = I.C. (3. r.)

Takole mi je razložil: Cirkuškega slona so priklenili na količek, ko je bil še čisto majhen.

Guardia Civil en 1911.

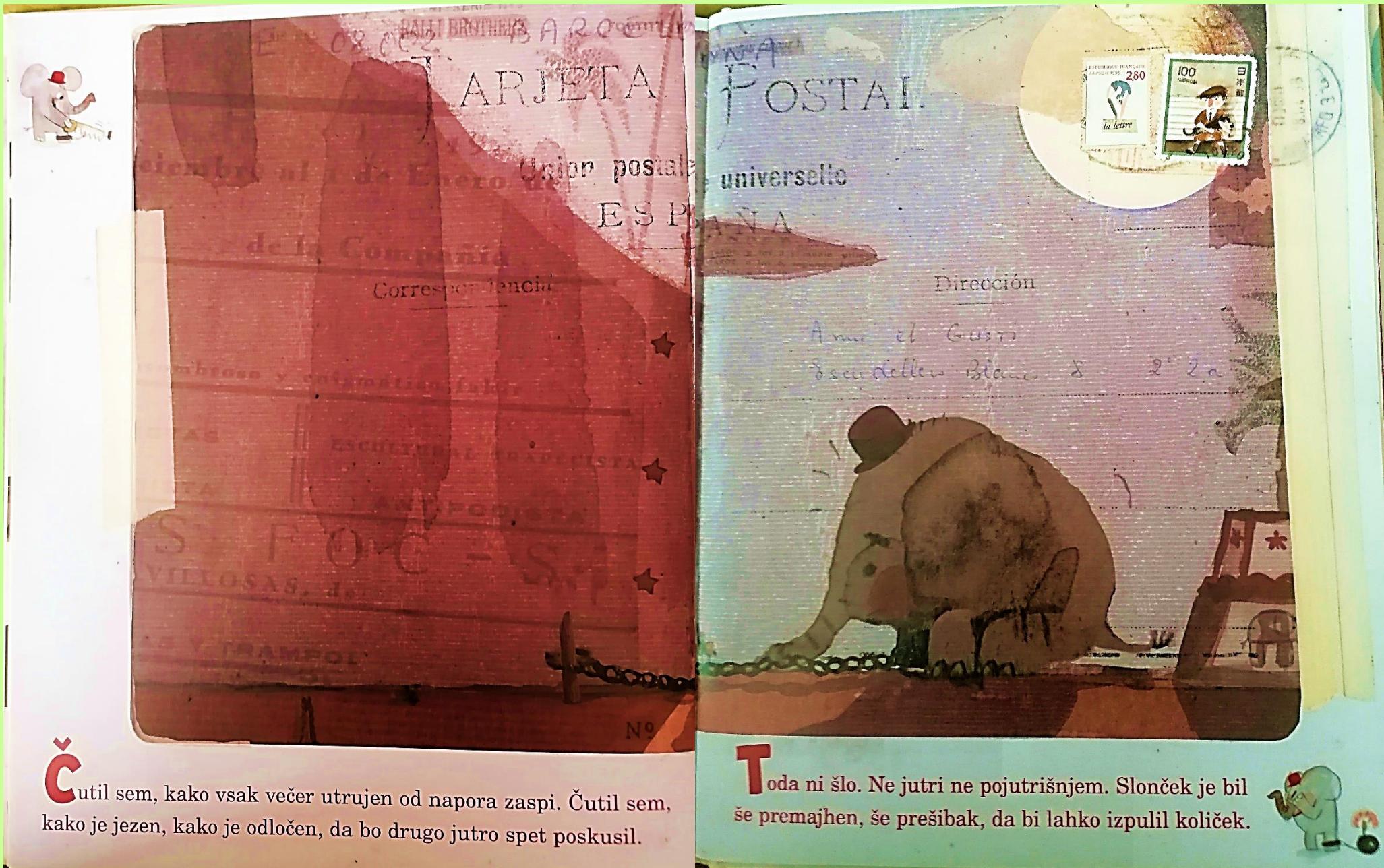
BORDEAUX. — La Cathédrale et la Tour Pey-Berland. — LL

Zaprl sem oči. Pred sabo sem zagledal
slončka mladiča. Ponoči se je rodil.
Že istega jutra so ga priklenili na količek.

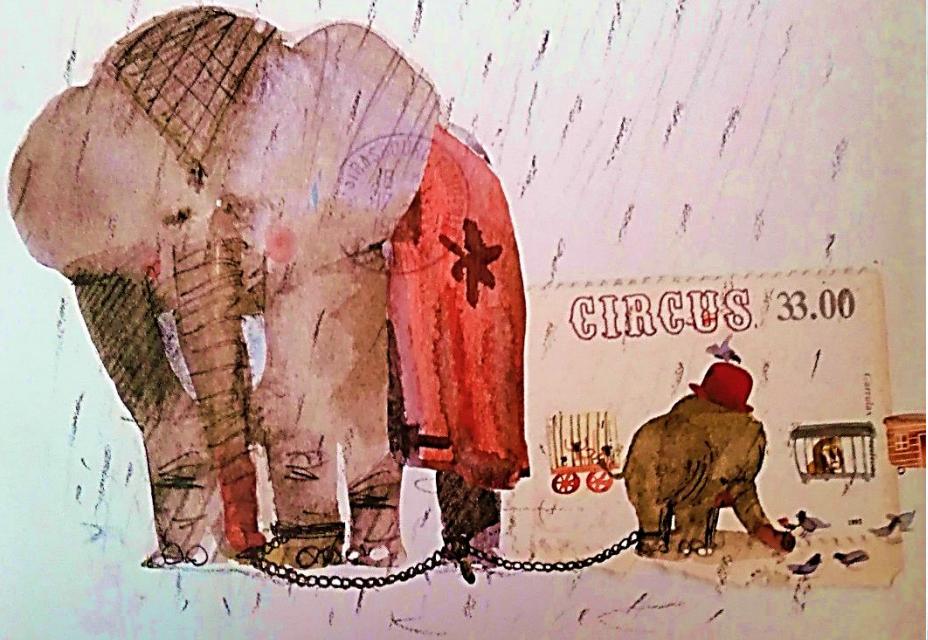
11. = J.P. (4. r.)

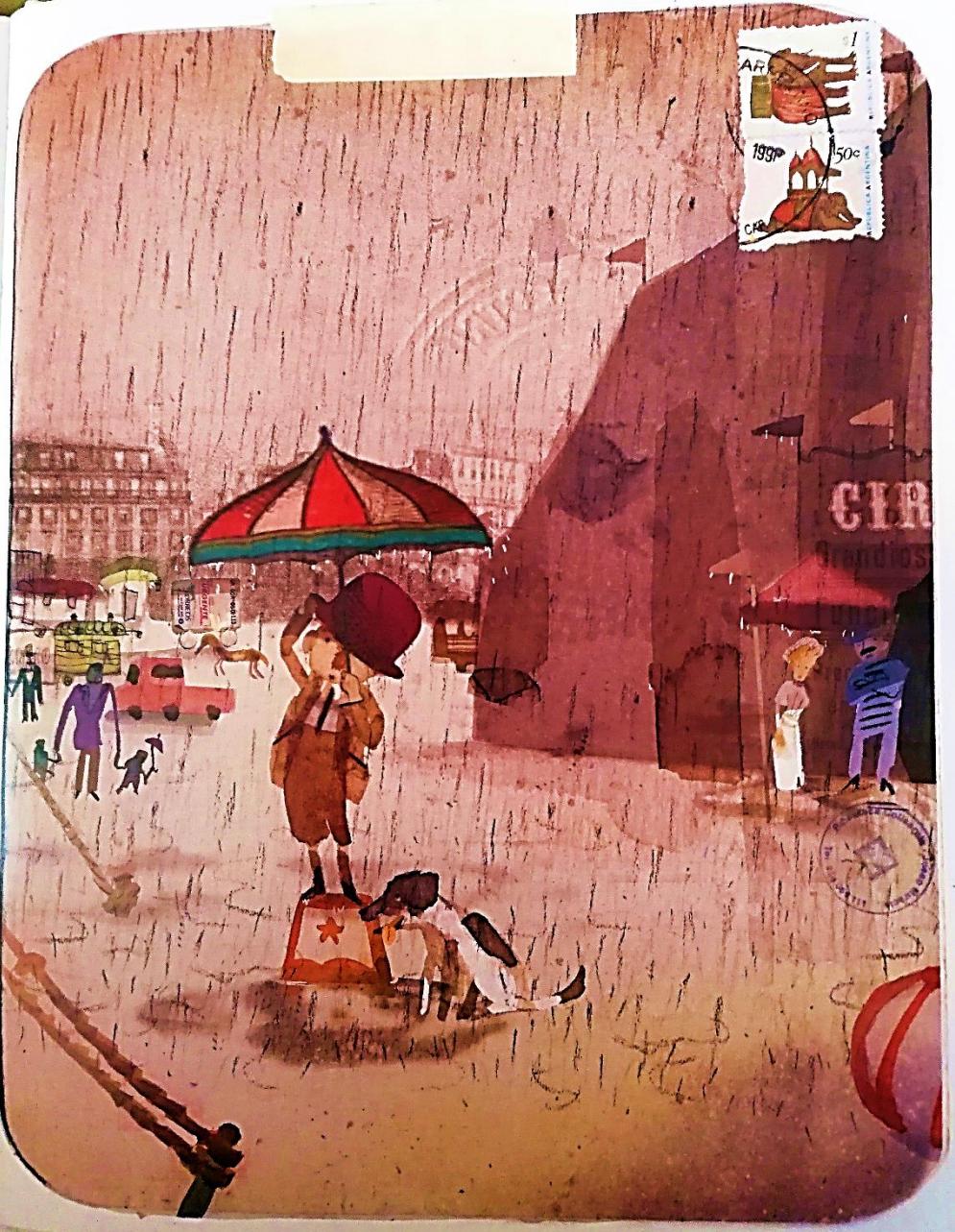
Čutil sem, kako vsak večer utrujen od napora zaspi. Čutil sem, kako je jezen, kako je odločen, da bo drugo jutro spet poskusil.

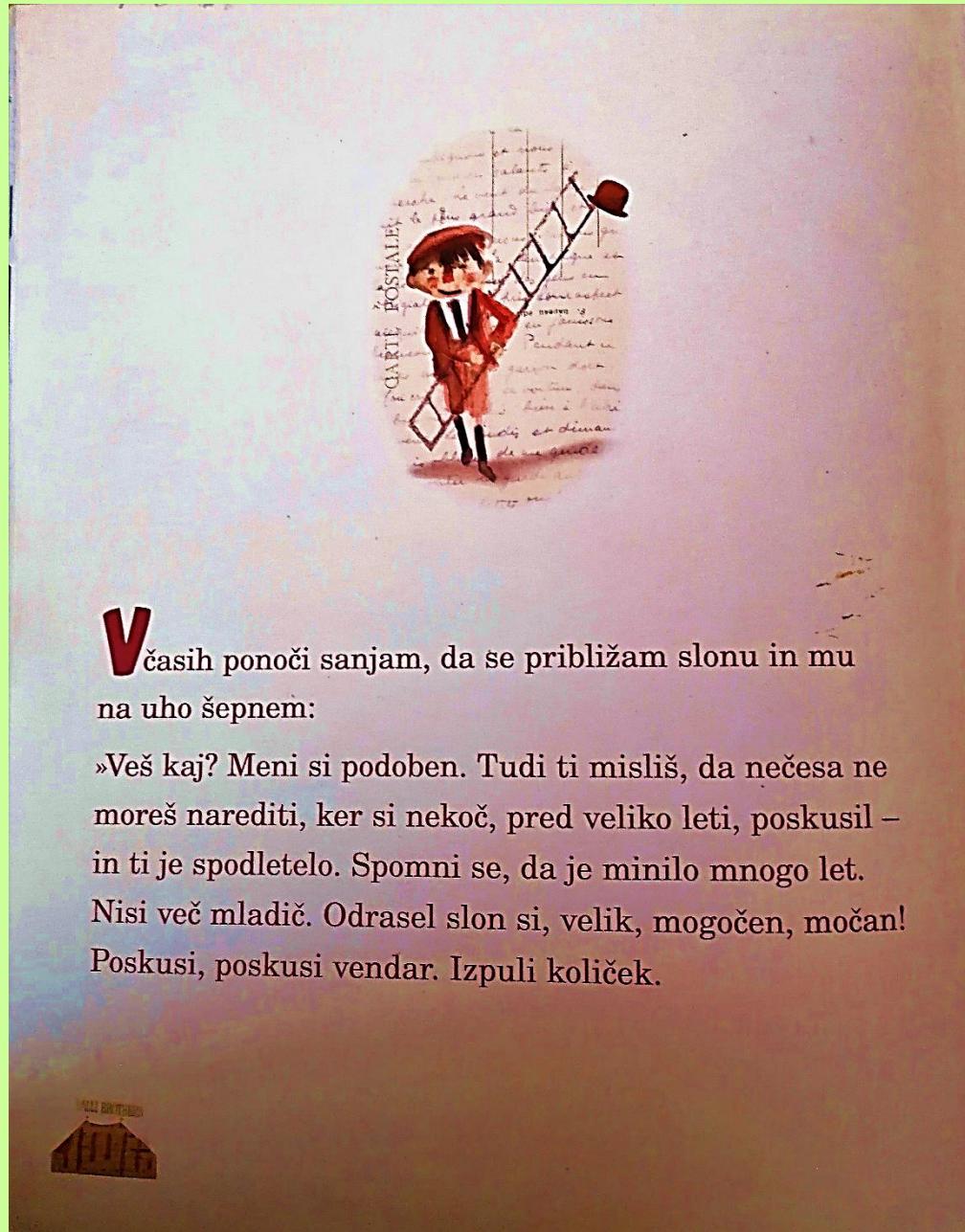

Zdaj sem razumel, zakaj je velikanski močni slon,
ki sem ga videval v cirkusu, še vedno priklenjen.
Prepričan je bil, da se ne bo nikdar osvobodil količka.

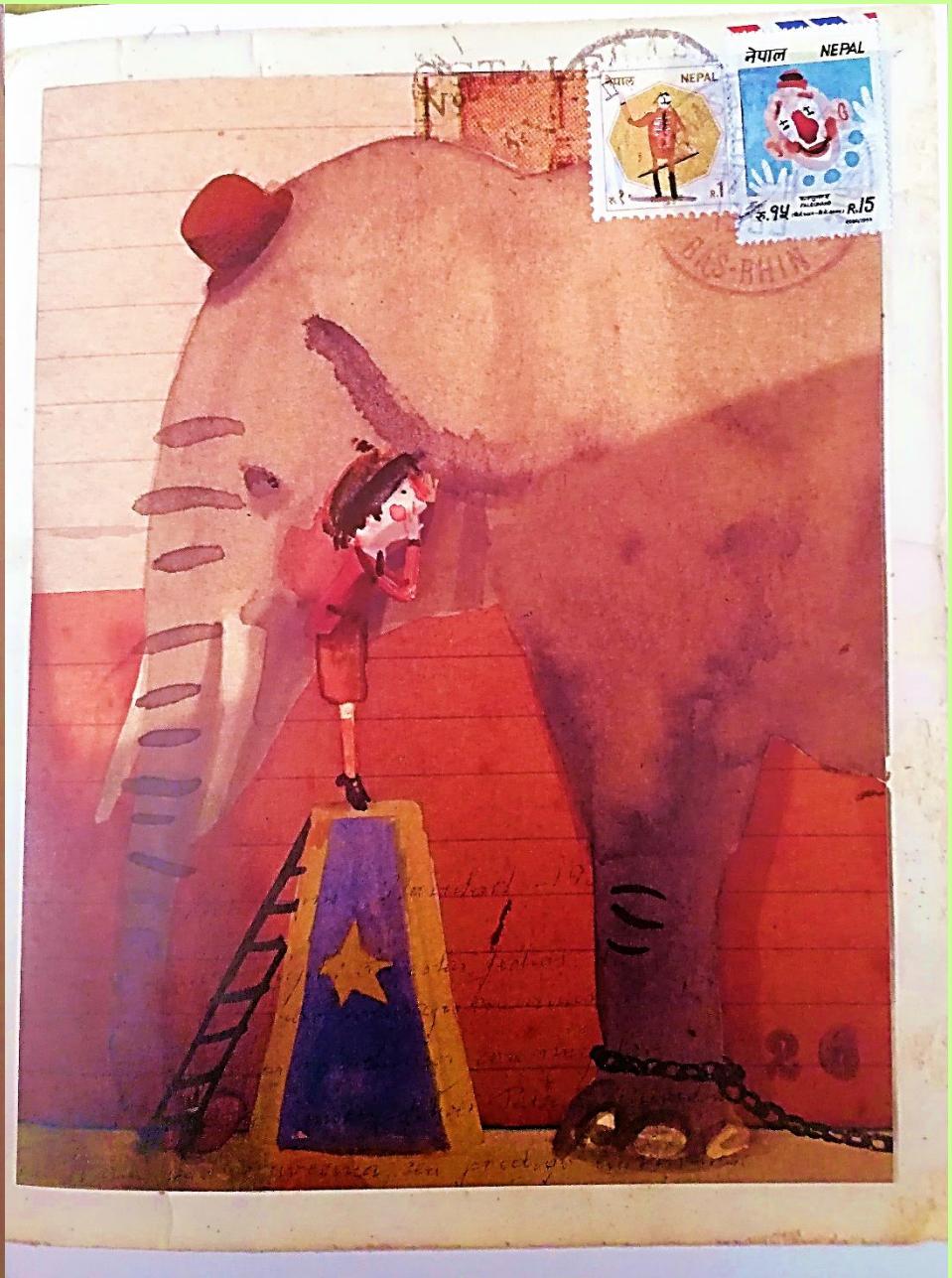
Ubogi orjak! Poraz se mu je zapisal v spomin.
Nikoli več ni preveril, kako močan je ...

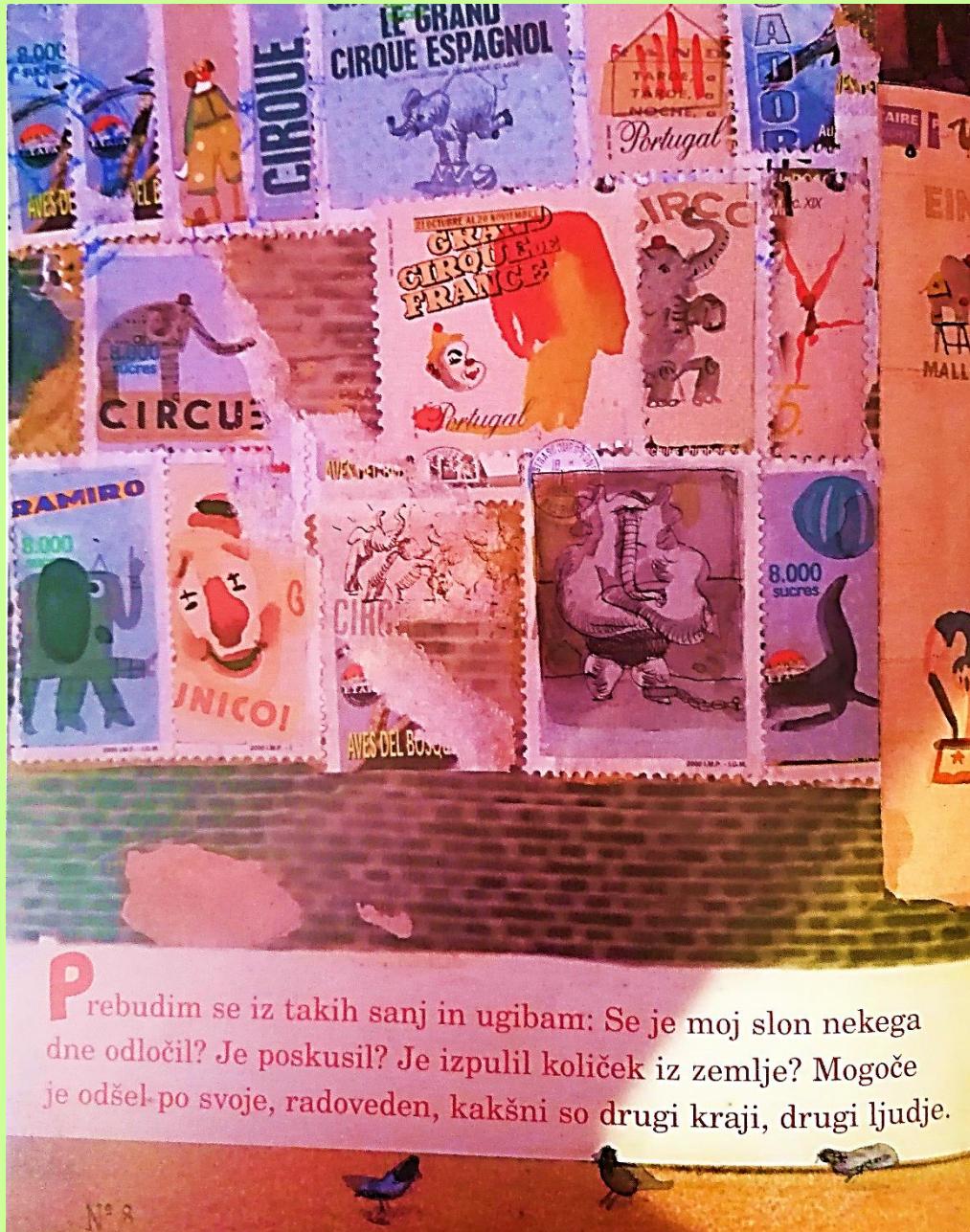

Včasih ponoči sanjam, da se približam slonu in mu na uho šepnem:

»Veš kaj? Meni si podoben. Tudi ti misliš, da nečesa ne moreš narediti, ker si nekoč, pred veliko leti, poskusil – in ti je spodletelo. Spomni se, da je minilo mnogo let. Nisi več mladič. Odrasel slon si, velik, mogočen, močan! Poskusi, poskusi vendor. Izpuli količek.

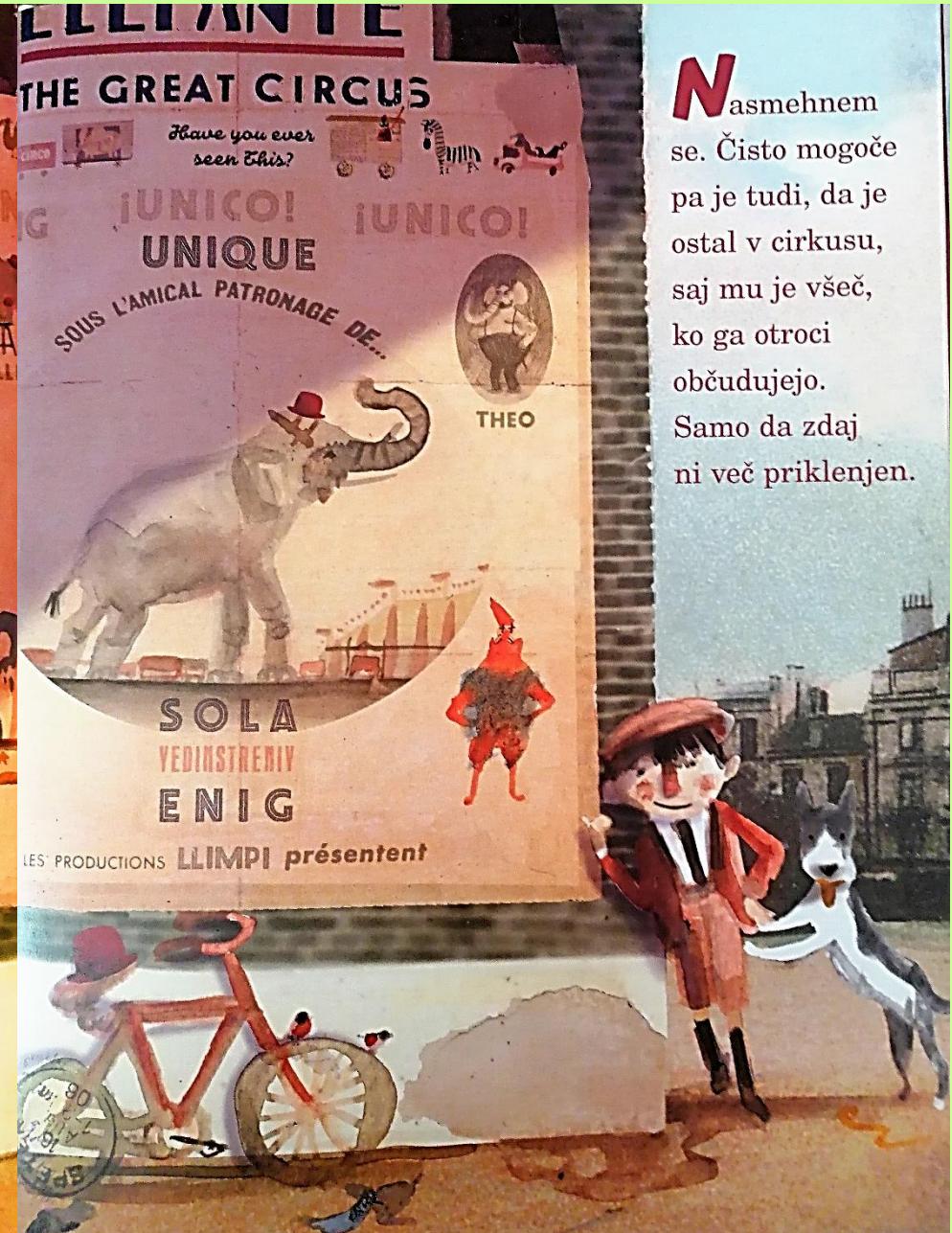

Prebudim se iz takih sanj in ugibam: Se je moj slon nekega dne odločil? Je poskusil? Je izpulil količek iz zemlje? Mogoče je odšel po svoje, radoveden, kakšni so drugi kraji, drugi ljudje.

Nº 8

16. = O.G. (4. r.)

Nasmehnem se. Čisto mogoče pa je tudi, da je ostal v cirkusu, saj mu je všeč, ko ga otroci občudujo. Samo da zdaj ni več priklenjen.

Mojemu očetu Eliasu Bucayu, ki si je od zabave privožil le to, da nas je spremjal v cirkus.
Dr. Zulemi Saslavsky, učiteljici in priateljici, ki mi je povedala, da si veliko otrok beli glavo z uganko priklenjenega slona – in da si jo je v otroštvu tudi ona.
Radži Dharvani, še eni učiteljici, iz ust katere sem prvič poslušal pripoved o dresiranju indijskih debelokožečih konjev.
Mojim otrokom, ki so stokrat poslušali to zgodbo in mi vsakič navdušeno zaploskali.
Gustiju, sijajnemu ilustratorju, ki je zgodbi vložnil obliko in barve.
Martti, Poppy, Oriolu in Miguelu, ki so omogočili, da je nastala ta knjiga.
Vsem otrokom, zlasti pa tistim, ki so že danes radovedni in neukrotljivi in bivajo v nas, ki smo že odrasli.

Zbirka Velike slikanice
Urednica Irena Matko Lukan

PRIKLENJENI SLON

Po starih ljudskih motivih povedal Jorge Bucay
Ilustriral Gusti

Prevedla Nataša Müller
Priredila Slavica Remškar
Jezikovno pregledala Andreja Pršanikar
Tehnično uredil Andrej Gale
Mladinska knjiga Založba, d. d., Ljubljana 2018
Predsednik uprave Peter Tomšič
Glavni urednik Bojan Švigelj
Natisnačna tiskarna Florjančič tisk, d. o. o.
Prvi natis, naklada 2000 izvodov

Za moje rjave in modre oči - Anne, Théa, Mallika in Tostado

